

לנער אשר מת עכשיו

מִוֶּת זֶה אֵינוֹ מְשַׁכְנֵעַ
אֶל תַּתֵּן לְבָךְ לְצַהֲלוּלִים וְאֶל תֹּאמִין לְ"אֶל-פֶּאֶתְחָה!"
הָרִי הַפְּרָפְרִים,
אֵינָם מִתִּים בְּכָדִי
וְהַצִּפְרִים אֵינָן מִתְנַעְרוֹת מִשׁוּם-מָה עִם רֶדֶת הַטֹּל

הִיָּה עֲרָנִי בְשֹׁעוֹר הַהִיסְטוֹרִיָּה
כְּדִי שְׁלֹא יִרְמוֹךְ הַמְצָלְמוֹת וְהַעֲתוֹנָאִי
וְגַם לֹא הָרִנּוֹנִים הָרָגִילִים
אֶל תֹּאמִין לְמַשׁוֹרְרִים וְגַם לֹא לְשִׁירֵיהֶם הַמְשַׁבְּחִים אוֹתָךְ
הָרִי הֵם כּוֹתְבִים אֶת הַשִּׁירִים וְשׁוֹכְחִים אוֹתָם בְּקִלְקִין
הִיָּה אַתָּה!
שִׁירֵיהֶם לֹא יִהְיוּ!
הָרִי הַפְּרָפְרִים אֵינָם מִתִּים בְּכָדִי
וְהַצִּפְרִים אֵינָן מִתְנַעְרוֹת מִשׁוּם-מָה עִם רֶדֶת הַטֹּל

לֹא תִרְאֶה אֶת הַ"לִּיָּקִים" בְּהוֹלֵד "פּוֹסְטִים" תַּחַת שְׁמֹךְ
וְתִמְוֹנֶתְךָ,
וְדַמְךָ יִהְפֹךְ אָגָם לְבִרְבוּרִים!
הִיָּה נֶעַר כָּל יְכֻלְתְּךָ
וְהִיָּה שׁוֹכֵב
אֶל תֹּאמִין שֶׁהֲלֹכַן הִזָּה יָפָה
וְלֹא שְׁפָה שֶׁתִּכְרֹךְ בְּתִכְרִיכִים אֶת נִשְׁמָתְךָ וְאַחֲרֶכָּה תִשְׁכַּח
הָרִי הַפְּרָפְרִים אֵינָם מִתִּים בְּכָדִי!
וְהַצִּפְרִים אֵינָן מִתְנַעְרוֹת מִשׁוּם-מָה עִם רֶדֶת הַטֹּל

* מְרוֹזֵק אֶלְחָלְבִי, נולד בדאלית אלכרמל בשנת 1959. עיתונאי וסופר, משורר ומבקר ספרות ותרבות, בעל טור קבוע בעיתון "אלחיאת".

מי ינתר מעל הגדר,
 כל אימת שעוברת נערה לידה
 אל תמות עכשו במקום מישוהו
 ולא בשם האל, האל הנשגב
 יהיה טוב לאמך
 ואל תאלצנה להתמקח עם השודדים על המלים
 אשר הציבו לאם השהיד,
 יהיה טוב עמה
 ואל תמות מיתה לא משכנעת
 הרי הפרפרים אינם מתים בכדי
 והצפרים אינן מתנערות משום-מה עם רדת הטל

העודף אשר בנו

הזמן יהיה נאמן לנו וישר יהי
 שכבשתנו תמליט שנים
 אויבנו יפחד ממנו
 והוא יספר עד חמש לפני שיכרך לשלום,
 אם נחקק את העדף מכל דבר בנו.
 עדף מנהגינו שעבר זמנם
 עדף ההיסטוריה
 והאקדמיות ללשון
 אסף של מלים מתות במלון
 ועדף הנרדפות
 מה צרכנו, למשל, בתשעים ותשעה שמות לאותו הרעיון?
 ואלף ושבעים לגמל
 ובכל הצטוט, העקיבה והחזרה?
 ומה צרכנו, למשל, בארבע ובשלוש
 בעדף במין ובלדה
 ובמות ברחובות
 ובמסבאה,
 ובכל פרק ופסוק

בְּשֵׁם הַקָּדוֹשׁ וּבִמּוֹת הַקָּדוֹשִׁים
 וּבְכָל הַמּוֹת הַזֶּה בְּמִרְתָּפִים כְּהוֹאֵזָה
 כְּאֵלֹו רָגִיל הוּא?
 מַה צָרְכָנוּ, לְמַשֵּׁל, בְּכָל הַצּוּחוֹת הַלָלוּ מִפִּי שִׁיח'ים
 בְּאִמוּנוֹת
 וּבִטְקָסִים
 וּבְכָל הַפְּרָאוֹת הַזֹּאת בְּדַת וּבִפְלֶחֶן?
 וּמַה צָרְכָנוּ
 בְּכָל הַנוֹסֶף הַזֶּה בְּאֵנִי
 וְהַאֲשִׁלֶּיהָ בְּזִהוּת
 וּלְכָל הַמּוֹן הָאֲבוּדִים בֵּין הַגְּבוּרָה לַהֲקָרְבָה?
 מַה צָרְכָנוּ בְּכָל הַתּוֹסֶפֶת הַזֹּאת?

*

הַהִיסְטוֹרִיָה תִהְיֶה כְּנֶה בְּסִפְרָנוּ
 הַזֶּמֶן הַעֲקֻשֵׁן יִשָּׁר יִהְיֶה
 אִם נִהְיֶה כְּנִים עִם עֲצָמֵנוּ
 אִם נִמְחֶק אֶת הָעֵדָף מִקִּרְבָנוּ
 עֵדָף הַפְּסִימִיּוֹת וְהָאוֹפְטִימִיּוֹת,
 הַנֶּקֶם וְהַשְׁבָּטִים
 הַרוֹדְנִים אֲשֶׁר בְּמוֹשָׁלִים
 וְהַשּׁוֹטִים.
 אִם נִמְחֶק אֶת הָעֵדָף מִשִּׁירֵי הַגִּנָּאִי
 וּמִהַשְׁבָּח, מִהַהוֹלָלוֹת וּמִהַצְבִּיעוֹת
 מִהָעֶרְגָה, מִהַבְּכִי עַל הַשְּׁרִידִים וּמִהַהֶסְפֵּד,
 אִם נוֹדָה כִּי אֵינָנו נִצְחָיִים
 וְכִי אֲנוּ כְּזוֹלָתָנוּ אִם לֹא פָחוֹת!
 אֵינָנו אֲצִילָיִים יוֹתֵר,
 אֵין בָּנוּ יוֹתֵר אֶהְבָה לְמוֹלֶדֶת
 וְאֵין בָּנוּ יוֹתֵר חֶמְלָה עַל יְלָדֵינוּ
 הַזֶּמֶן יִהְיֶה יִשָּׁר עִמָּנוּ אִם מִתִּישָׁהוּ נֹאמֵר לְעֲצָמֵנוּ
 שְׁאֵנָחָנוּ בְּדִיוֹק כְּמוֹ הַזּוּלָת
 לֹא כְּהוּא זֶה יוֹתֵר
 וְלֹא פָחוֹת

כֶּךָ אוֹיְבֵנו יִפְחַד מֵאֲתָנוּ,
 וַיִּסְפֹּר עַד חֲמִשׁ לַפָּנִי שִׁיחֲרִץ לְשׁוֹנוֹ בְּרֹאוֹתָנוּ
 וַיִּשְׁדֹּד אֶת נֹוֶה הַדִּקְלִים מִמֶּרְחֵבֵנוּ
 יִהְיֶה הוּא – אוֹלִי – לְטַבַּעַת בְּאֶצְבָּעָהּ שֶׁל תִּינִקֶת הַקִּטְנָה מִמָּנוּ
 אִם נִמְחַק אֶת הָעֵדָף מִכָּל דִּבֶּר בָּנוּ
 אִם נִמְצָא אֶת לְשׁוֹן הַמְּאֻזָּנִים
 בַּחֲלוּמוֹתֵינוּ, בְּדַעְתָּנוּ וּבִמְעֻשֵׁינוּ
 אִם נָשׁוּב לְבָנוֹת אֶת הָעֶצְמִי שֶׁלָּנוּ כְּמוֹ שֶׁהוּא
 לֵלֵא עֵדָף בּוֹ
 לֵלֵא עֵדָף בָּנוּ!